

A negyedmilliárdos program megvalósításából

A bálaprést bontják. Omlik a fal s törmeléként hever a fagyos, jeges földön. Rideg a valóság. Vasoszlopok hevernek a hó tetején, tégladarabok, vakolat, fahulladék amerre látunk. Itt, a fonoda háta mögött a szemlélőt most ez a kép fogadja.

A régít, az elvultat számúzzuk, hogy helyet adjunk az újnak! Utunkat, amelyen járunk, az új épületrészek, modern gépeken túl még a lebontott falak, épülettörmelék is jelzik. Jelzik, hiszen nem álltunk meg, tovább építünk.

A rekonstrukcióról van szó. Nem először és nem is utóljára. Lehet-e szebb téma gyárunk életében ezekben az években, mint az, hogy megnyit haladtunk előre terveink megvalósításában! Nem lehet, mert ez a jövőnket jelenti.

Hat év, amely gyárunk képét teljesen megváltoztatja. Kezds: 1960. január 1. Befejezés: 1966. december 31. Két dátum. Így egyszerűen papírra vetve jelentőségük nem nagy. Annyit tudunk meg csak belőlük, hogy napokat, hónapokat, éveket ölelnek fel. Ha azonban tudjuk mindazt amit a két dátum közötti időben megtettünk, teremtettünk gyárunkban és teremtünk még ezután, akkor értelmet, tartalmat kapnak. A száraz számok eleve neké válnak, beszélnek.

Az első „félidő” letelt — így mondják szakembereink. A második „félidőben” járunk. Nehéz, szorgalmas munkával

az elvezessen a végső célig. Ha tudjuk, hogy mit miért teszünk, szívesebben vállaljuk az átmeneti nehézségeket, a pillanatnyi pluszmunkákat.

Ez a gondolat adta az ötletet arra, hogy most ne visszatekintsünk, hanem a jövőbe.

ÍGY MÁR ÉRTEM!

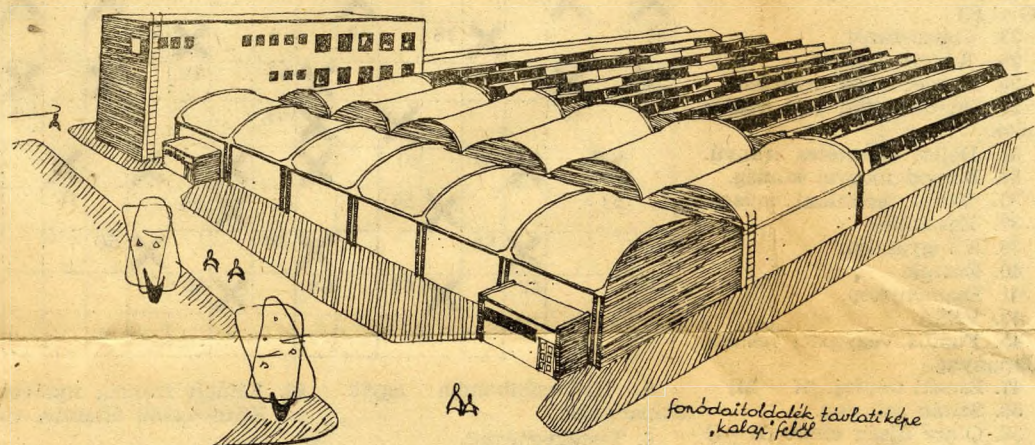
Milyen lesz a gyár? Mi lesz a rekonstrukció végén? A második félidő mit tartogat számunkra?

Amit eddig elértünk, arról sokat beszéltünk már. Büszkék vagyunk eredményeinkre. A Kispesti Textilgyár hatalmas fejlődést ért meg. Egyes üzemrészeink teljesen átalakultak. Új gépek sokaságának felszereléséről adtunk hírt. Mindnyájan tudjuk, hogy a vi-

1966-ban? Kérdezzük a nagy építkezések láttán. Milyen lesz? Nagy, szép, modern üzem. Hogy ebben a tekintetben tisztában lássunk, s ne csak az elképzelésekre bizzuk ennek megállapítását, néhány rajzzal illusztráljuk a jövőt. A rajzok is sokat mondanak. Azok szemlélése érthetőbbé teszi előttünk, miért kell most, átmenetileg problémákkal küzdenünk, áldozatosabb munkát végeznünk.

A rekonstrukció végére új-jászületik egész gyárunk Ezt a változást már a főbejárat is érzékeltetni fogja, hiszen annak képe is megváltozik, épület emelkedik rövidesen az iroda és a kultúrház közé. Hogy a kikészítő milyen létesítményekkel gazdagodik, annak felsorolására e cikk keretében nincs lehetőségünk. Nagyon sok mindent kap ez a kollektíva. Csak egy kis ízelítő: A rekonstrukció végére ez az üzemrész teljesen megváltozik. A második ütemben 9 millió 200 ezer forintos költséggel az új írező- és hotfluuműhely, valamint ezek tartozékait képező öltözők és irodahelyiségek, a nyomómanzardok fölött emeletráépítés lesz. Bővítik a nyíróműhelyt. A filmnyomóban kicsérlik a fődémet. A mintatervezők új műtermet kapnak. Ez csak egy kis része a terveknek.

A fonoda toldaléképülettel gazdagodik. Az üzem belső képe már most megváltozott. A kártológépek elhelyezése csak

eltöltött napokat hagyunk magunk mögött. Ez idő alatt sok minden láttunk, tapasztaltunk. Szakembereink, dolgozóink kitettek magukért. Problémákat oldottak meg, akadályokat, gondokat küzdöttek le. Láttuk őket nehéz munkájuk közben gépeket szerelni, gépeket átalakítani. Új gépekkel ismerkedni. Figyelemmel kísértük minden új megszületését. S a nagy átforgató munka közben sokszor nehéz is volt elképzelni a régi helyére az újat, csak amikor már megteremtettük, ébredtünk rá arra, hogy mennyivel jobb és könnyebbé vált így munkánk. Jó ha tudjuk, hogy mit miért teszünk. Így kap értelmet, célt mindennapi munkánk, ami bizony a rekonstrukció által ne-

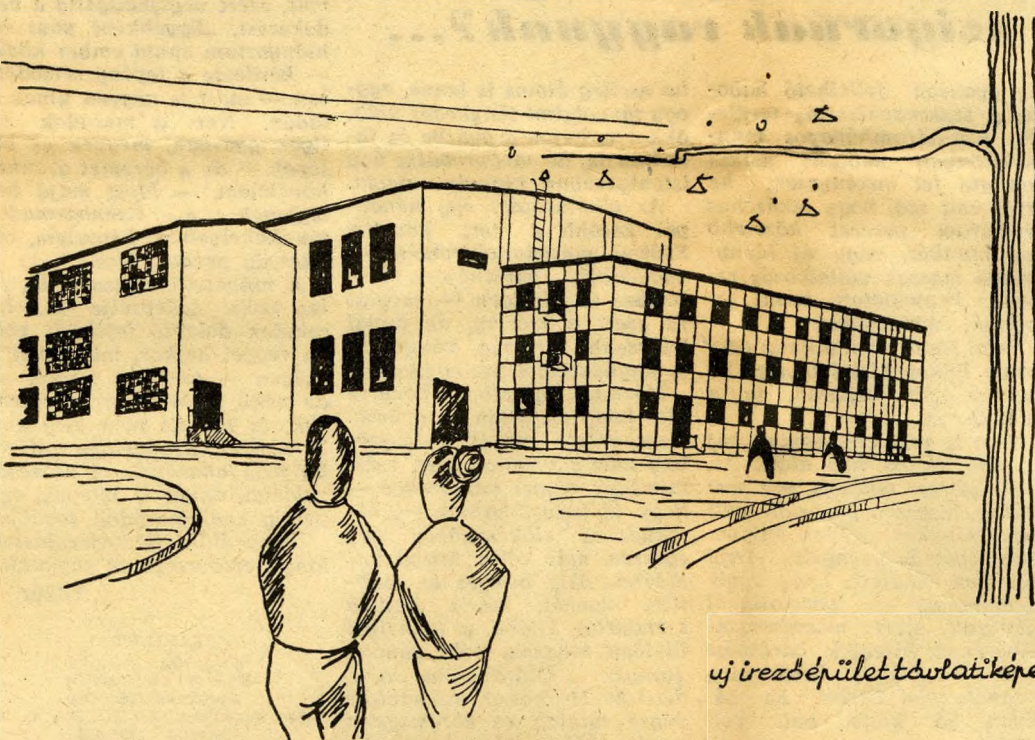
gonyfonoda gyönyörű tisztító-üzemmel gazdagodott. Azt is, hogy a szövődében új automata gépeket kezelnek a dolgozók, pazar világítás mellett. A fonoda megkezdte rekonstrukcióját. Tudjuk, hogy ebben az üzemben felszerelték a régen óhajtott klímát. Lapunkban olvashatták dolgozóink, hogy a kikészítőben mily nagy teljesítményű, modern gépek segítik a termelést. Fényképről mindenki ismeri az Olasz-rámát, a hatalmas testű angol gőzölőt, a Zimmer filmnyomógépet, az új gyűrűs fonógépeket. Lehete sorolni tovább, hosszan mindazt, amit kapunk. Talán egyetlen üzemrészünk sincs — gondolunk itt a legkisebb műhelyek-

az első lépés volt ahhoz, hogy a nagy feladatok végrehajtását megkezdhessék. A második szakasz is sok újat, szebbet, modernebbet hoz a régiék helyébe.

Mozgalmas, alkotó munkának vagyunk szemtanúi, részesei nap mint nap.

A rekonstrukció hatását, a három év eredményét dolgozóink a termelés emelkedéséből, a könnyebb fizikai munkából, az egészséges, szép üzemrészekből le tudják mérni, értékelni. Az elkövetkezendő három évben új gépekkel, modern üzemrészekkel ez csak fokozódni fog.

A negyedmilliárdos program megvalósítása egyre inkább

hezebb, nagyobb figyelmet, körültekintést, áldozatokat követel.

Az új tör utat. S ezt az utat mi, az egész gyár kollektívája egyengeti, teszi lehetővé, hogy

re is — ahol ne lenne valami új, jobb a réginél, olyan dolog, ami a kulturáltabb termelést van hivatva elősegíteni. Eddig is sokat gazdagodtunk.

Milyen lesz a KISTEXT

valósággá válik. Múlnak az évek s az alkotó ember építi, formálja a jövőt, amely mindnyájunk számára egy új korszakot jelent majd...

Zólyomi Rózi